

Dragi čitatelji,

u prošlom broju **MŠ**-a objavili smo jedan Ispit predznanja što ga je naša kolegica iz srednje škole u Svetom Ivanu Zelini provela u I. razredu opće gimnazije. To je bio poticaj nekim našim čitateljima da nam pošalju svoje primjerke sličnih ispita koje su priredili svojim učenicima i mi ih objavljujemo u ovom broju.

Iz sadržaja tih ispita i uspješnosti njihova rješavanja moglo bi se nekom detaljnijom analizom svašta iščitati. No već na prvi pogled može se primjerice vidjeti koje su zadatke učenici najuspješnije rješavali, a koji su im prčinjali najviše teškoća. Tako recimo, sljedeći zadatak nije riješio ni jedan učenik u zagrebačkoj XI. (općoj i vrlo kvalitetnoj) gimnaziji:

Kako glasi jednadžba pravca koji prolazi ishodištem koordinatnog sustava i točkom $T(1, -3)$?

Slično je i sa zadatkom o pravcu i u spomenutom ispitu iz zelinske škole.

Zanimljivo, jer dio je to gradiva koje je izrazito značajno zastupljeno u programu VII. razreda. Pa, u kojem onda grmu leži zec? Najvjerojatnije je riječ o sadržaju koji je neprimjeren uzrastu učenika VII. razreda.

No, sustavno praćenje i vrednovanje nastavnih programa i sadržaja kao i udžbeničke literature u nastavi matematike u nas se ne provodi. Kako je moguće da se u našim sred-

njim školama u pravilu ne realizira program pojedinog razreda, da to traje godinama, da to svi znademo i da se ništa ne poduzima? (Pogledajte pismo Ele Rac u **MŠ**-u broj 2.)

U skoroj budućnosti možemo očekivati nove programe za nastavu matematike. Iskustva nastavnika uistinu bi mogla pomoći da ti programi budu kvalitetniji. Eto jedne teme o kojoj se možete i Vi, dragi čitatelji, oglasiti na stranicama **MŠ**-a.

Srdačno vaš

Pravin Dakić

